FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 34/2005

fastlagt af Rådet den 23. september 2005

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/…/EF om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester samt om ophævelse af Rådets direktiv 93/76/EØF

(2005/C 275 E/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Fællesskab har behov for bedre energieffektivitet i slutanvendelserne, styret efterspørgsel efter energi og fremme af produktionen af vedvarende energi, eftersom mulighederne for på anden vis at påvirke forholdene i energiforsyning og -distribution, enten ved kapacitetsudvidelse eller ved forbedring af transmission og distribution, er ret begrænsede på kort til mellemlang sigt. Direktivet bidrager således til en forbedret forsyningssikkerhed.

(2) Bedre energieffektivitet i slutanvendelserne vil også bidrage til at nedbringe forbruget af primærenergi og til at mindske udledningerne af CO_2 og andre drivhusgasser. Disse emissioner stiger fortsat og gør det sværere og sværere at opfylde Kyoto-forpligtelserne. Hele 78 % af drivhusgasemissionerne i EU skyldes menneskelig aktivitet i energisektoren. I det sjette miljøhandlingsprogram, som fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF ([4]), regnes der med, at der må skæres yderligere ned for at nå det langsigtede mål i FN's rammekonvention om klimaændringer, der er at stabilisere drivhusgaskoncentrationen i atmosfæren på et niveau, der hindrer farlige menneskeskabte forstyrrelser af klimasystemet.

(3) Bedre energieffektivitet i slutanvendelserne vil gøre det muligt at udnytte potentielle omkostningseffektive energibesparelser økonomisk effektivt. Energieffektivitetsforbedrende foranstaltninger vil kunne give sådanne besparelser og dermed hjælpe Det Europæiske Fællesskab til at mindske sin afhængighed af importeret energi. Desuden vil overgangen til mere energieffektive teknologier kunne fremme Det Europæiske Fællesskabs innovationskapacitet og konkurrenceevne, som det fremhæves i Lissabon-strategien.

(4) I Kommissionens meddelelse om gennemførelsen af første fase af det europæiske klimaændringsprogram anførtes som en af de vigtigste klimapolitiske foranstaltninger på EU-plan et direktiv om styring af energiefterspørgslen.

(5) Dette direktiv er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF ([5]) og med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF ([6]), der giver mulighed for at benytte energieffektivisering og efterspørgselsstyring som alternativer til nye forsyninger og for at stille krav om miljøbeskyttelse, således at medlemsstaternes myndigheder bl.a. kan vælge mellem at udbyde ny kapacitet eller træffe foranstaltninger for energieffektivisering og efterspørgselsstyring, herunder »hvide attester«.

(6) Dette direktiv påvirker ikke anvendelsen af artikel 3 i direktiv 2003/54/EF, hvorefter medlemsstaterne sikrer, at alle privatkunder og, når medlemsstaterne anser det for hensigtsmæssigt, små virksomheder omfattes af forsyningspligt, dvs. har ret til at få leveret elektricitet af en bestemt kvalitet til rimelige, let og klart sammenlignelige og gennemsigtige priser på deres område.

(7) Liberaliseringen af detailmarkederne for slutkunder til elektricitet, naturgas, sten- og brunkul, opvarmning og i visse tilfælde også fjernvarme og fjernkøling har næsten udelukkende medført effektivitetsforbedringer og omkostningsbesparelser inden for energiproduktion, -transformation og -distribution. Denne liberalisering har ikke ført til nogen betydelig konkurrence om produkter og tjenester, der kunne have givet energieffektiviseringer på efterspørgselssiden.

([1]) EUT C 120 af 20.5.2005, s. 115.
([2]) EUT C 318 af 22.12.2004, s. 19.
([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 7.6.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 23.9.2005 og Europa-Parlamentets holdning af... (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([4]) EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.
([5]) EUT L 176 af 15.7.2003, s. 37. Ændret ved Rådets direktiv 2004/85/EF (EUT L 236 af 7.7.2004, s. 10).
([6]) EUT L 176 af 15.7.2003, s. 57.

(8) I resolutionen af 7. december 1998 om energieffektivitet i Det Europæiske Fællesskab [1] tilsluttede Rådet sig et mål for Fællesskabet som helhed gående ud på, at det endelige forbrugs energiintensitet frem til år 2010 skulle forbedres med gennemsnitligt yderligere et procentpoint årligt.

(9) Medlemsstaterne bør derfor vedtage nationale vejledende mål for at fremme energieffektivitet i slutanvendelserne og sikre fortsat vækst og levedygtighed for markedet for energitjenester og dermed bidrage til at gennemføre Lissabon-strategien. Vedtagelsen af nationale vejledende mål for fremme af energieffektivitet i slutanvendelserne skaber en effektiv synergi med andre fællesskabsforskrifter, der, når de anvendes, bidrager til opfyldelsen af disse nationale mål.

(10) Dette direktiv forudsætter en indsats fra medlemsstaternes side, og opfyldelsen af dets mål er afhængig af, hvorledes denne indsats påvirker slutbrugerne af energien. Slutresultatet af medlemsstaternes tiltag er således afhængigt af en lang række eksterne faktorer, der påvirker brugernes adfærd med hensyn til energiforbrug og vilje til at indføre energibesparelsesmetoder og benytte energibesparende apparater. Selv om medlemsstaterne forpligter sig til at gøre en indsats for at opfylde målet på 6 %, er det nationale energisparemål af vejledende karakter og påfører ikke medlemsstaterne en juridisk bindende forpligtelse til at nå det.

(11) Når der tilstræbes energieffektivitet som følge af tekniske, adfærdsbetingede og/eller økonomiske ændringer, bør det undgås at skabe væsentlige negative miljøvirkninger, og de sociale prioriteter bør respekteres.

(12) Der kan opnås en bedre energieffektivitet i slutanvendelserne ved øget udbud af og efterspørgsel efter energitjenester eller ved andre energieffektiviseringsforanstaltninger.

(13) Med henblik på at realisere energisparepotentialet i visse markedssegmenter, hvor der normalt ikke sælges kommercielle energisyn, som f.eks. i husholdningerne, bør medlemsstaterne sørge for adgang til energisyn.

(14) I Rådets konklusioner af 5. december 2000 anføres fremme af energitjenester ved tilrettelæggelse af en fællesskabsstrategi som et hovedindsatsområde for energieffektivisering.

(15) Energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detailleddet kan forbedre energieffektiviteten i Det Europæiske Fællesskab, hvis de energitjenester, de markedsfører, indbefatter effektive slutanvendelser ved ydelser som indendørs termisk komfort, varmt brugsvand, køling, produktfremstilling, belysning og mekanisk drivkraft. Profitmaksimering for energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detailleddet bliver således mere et spørgsmål om at sælge energitjenester til så mange kunder som muligt end om at sælge mest muligt energi til hver kunde.

(16) Medlemsstaterne bør, under fuld hensyntagen til markedsaktørernes nationale organiseringsform og med henblik på at fremme iværksættelsen af de energitjenester og energieffektiviseringsforanstaltninger, der omhandles i dette direktiv, kunne vælge at pålægge enten energidistributørerne eller distributionssystemoperatørerne eller energileverandørerne i detailleddet, eller eventuelt to af disse eller alle disse markedsaktører, at yde disse tjenester og deltage i disse foranstaltninger.

(17) En nyskabende praksis, der bør fremmes, er at benytte tredjepartsfinansiering. Derved undgår modtageren investeringsomkostninger, men bruger en del af den økonomiske værdi af den energibesparelse, der følger af tredjepartens investeringer, til at betale dennes investerings- og renteomkostninger.

(18) Med henblik på at gøre takster og andre bestemmelser vedrørende netbunden energi mere befordrende for energieffektivitet i slutanvendelser, bør incitamenter til unødigt store energiforbrug fjernes.

(19) I hver medlemsstat bør den offentlige sektor gå foran med et godt eksempel, hvad angår investeringer, vedligeholdelse og andre udgifter til energiforbrugende udstyr, energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger. Den offentlige sektor bør derfor tilskyndes til at inddrage energieffektiviseringshensyn i deres investeringer, afskrivningsregler og driftsbudgetter. Da medlemsstaternes administrative strukturer er meget forskellige, bør de forskellige typer foranstaltninger, som den offentlige sektor måtte træffe, træffes på det mest passende nationale, regionale og/eller lokale niveau.

(20) De energitjenester, energieffektiviseringsprogrammer og andre energieffektiviseringsforanstaltninger, der iværksættes for at nå energisparemålene, kan støttes og/eller gennemføres ved frivillige aftaler mellem interessenter og organer i den offentlige sektor, der udpeges af medlemsstaterne.

(21) I forbindelse med udarbejdelsen af energieffektiviseringsforanstaltninger bør der tages hensyn til de effektivitetsgevinster, der opnås ved udbredt anvendelse af omkostningseffektive teknologiske nyskabelser, som f.eks. elektronisk måling.

[1] EFT C 394 af 17.12.1998, s. 1.

(22) For at slutbrugerne skal kunne træffe mere velfunderede beslutninger med hensyn til deres individuelle energiforbrug, bør de have en rimelig mængde information herom tillige med andre relevante oplysninger, såsom information om eksisterende energieffektiviseringsforanstaltninger, sammenlignelige slutbrugerprofiler eller objektive tekniske specifikationer for energiforbrugende udstyr, der f.eks. kan omfatte faktor 4-udstyr eller lignende.

(23) Med vedtagelsen af dette direktiv vil alle substantielle bestemmelser i Rådets direktiv 93/76/EØF af 13. september 1993 om begrænsning af kuldioxidemissionerne gennem en forbedring af energieffektiviteten (SAVE) [1] være dækket af andre fællesskabsretsregler, og derfor bør direktiv 93/76/EØF ophæves.

(24) Målene for dette direktiv, nemlig at fremme energieffektivitet i slutanvendelserne og udvikle et marked for energitjenester, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(25) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [2] —

VEDTAGET FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

FORMÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at fremme en omkostningseffektiv energieffektivisering i slutanvendelserne i medlemsstaterne ved hjælp af følgende foranstaltninger:

a) Opstilling af de vejledende mål og tilvejebringelse af de mekanismer, incitamenter og institutionelle, økonomiske og juridiske rammer, der er nødvendige for at fjerne de nuværende markedsbarrierer og -imperfektioner, som står i vejen for effektiv slutanvendelse af energi.

b) Tilvejebringelse af betingelser for udvikling af et marked for energitjenester og for iværksættelse af andre energieffektiviseringsforanstaltninger over for slutbrugerne.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på:

a) leverandører af energieffektiviseringsforanstaltninger, herunder energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detailleddet. Medlemsstaterne kan dog bestemme, at små distributører, små distributionssystemoperatører og energileverandører i detailleddet ikke skal være omfattet af artikel 6 og 13

b) slutkunder. Direktivet finder dog ikke anvendelse på virksomheder, der er involveret i de kategorier af aktiviteter, der er nævnt i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF [3], og på de dele af transportvirksomheder, der hovedsagelig er baseret på brug af flybrændstof og bunkerfuel til skibe

c) de væbnede styrker, men kun i det omfang dets anvendelse ikke giver anledning til konflikter med karakteren af og det primære formål med de væbnede styrkers aktiviteter, og med undtagelse af materiel, der udelukkende anvendes til militære formål.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv gælder følgende definitioner:

a) »energi«: enhver form for kommercielt tilgængelig energi, herunder elektricitet, naturgas (herunder flydende naturgas og flaskegas), brændsel til opvarmning og afkøling, herunder fjernvarme og fjernkøling, sten- og brunkul, tørv, transportbrændstoffer (undtagen flybrændstof og bunkerfuel til skibe) og biomasse som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet [4]

b) »energieffektivitet«: forholdet mellem et output af ydelse, tjeneste, varer eller energi og et input af energi

c) »energieffektivisering«: en forøgelse af energieffektiviteten i slutanvendelserne som følge af tekniske, adfærdsbetingede og/eller økonomiske ændringer

[1] EFT L 237 af 22.9.1993, s. 28.
[2] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
[3] EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32. Ændret ved direktiv 2004/101/EF (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 18).
[4] EFT L 283 af 27.10.2001, s. 33. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

d) »energibesparelse«: den mængde sparet energi, der konstateres ved at måle og/eller anslå forbruget før og efter gennemførelsen af en eller flere energieffektiviseringsforanstaltninger, idet der korrigeres for eksterne forhold, der påvirker energiforbruget

e) »energitjeneste«: fysisk gavn, nytteværdi eller gode fremkommet ved at kombinere energi med energieffektiv teknik, der kan omfatte de drifts-, vedligeholdelses- og kontrolaktiviteter, der er er nødvendige for at tilvejebringe tjenesten, som leveres på basis af en kontrakt, og som normalt medfører en kontrollerbar energieffektivisering, der kan måles eller anslås

f) »energieffektivitetsmekanismer«: generelle foranstaltninger, der anvendes af regeringer eller statsorganer for at tilvejebringe gunstige rammevilkår eller incitamenter, der kan få markedsaktørerne til at levere og købe energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger

g) »energieffektiviseringsprogrammer«: aktiviteter, der er målrettet mod grupper af slutkunder, og som normalt medfører en kontrollerbar energieffektivisering, der kan måles eller anslås

h) »energieffektiviseringsforanstaltninger«: ethvert tiltag, der normalt medfører en kontrollerbar energieffektivisering, der kan måles eller anslås

i) »energitjenesteselskab«: en fysisk eller juridisk person, der leverer energitjenester og/eller andre energieffektiviseringsforanstaltninger hos en bruger og herunder påtager sig en vis økonomisk risiko. Betalingen for de leverede tjenester afhænger (enten helt eller delvis) af, om der opnås en energieffektivisering, og om de øvrige aftalte kriterier for ydeevne opfyldes

j) »kontrakt om energiydelse«: en kontraktlig aftale mellem modtageren og leverandøren (normalt et energitjenesteselskab) af en energieffektiviseringsforanstaltning, hvor investeringerne i denne foranstaltning betales i forhold til en aftalt grad af energieffektivisering

k) »tredjepartsfinansiering«: en kontraktlig aftale, der — foruden energileverandøren og modtageren af energieffektiviseringsforanstaltningen — involverer en tredjepart, der finansierer foranstaltningen og opkræver et gebyr hos modtageren svarende til en del af den energibesparelse, der opnås i kraft af energieffektiviseringsforanstaltningen. Denne tredjepart skal ikke nødvendigvis være et energitjenesteselskab

l) »energisyn«: en systematisk fremgangsmåde til at opnå tilstrækkelig viden om den eksisterende energiforbrugsprofil for en bygning eller gruppe af bygninger, et industrianlægs drift og/eller indretning eller private eller offentlige tjenester, udpege og kvantificere omkostningseffektive energisparemuligheder og aflægge rapport om resultaterne

m) »finansieringsinstrumenter for energibesparelser«: alle finansieringsinstrumenter såsom fonde, tilskud, skattenedsættelse, lån, tredjepartsfinansiering, kontrakter om energiydelse, sikkerhed for kontrakter om energibesparelse, outsourcing af energiydelser og andre lignende kontrakter, som offentlige eller private organer stiller til rådighed for markedet for helt eller delvis at dække de første projektomkostninger i forbindelse med gennemførelse af energieffektiviseringsforanstaltninger

n) »slutkunde«: en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse

o) »energidistributør«: en fysisk eller juridisk person, der er ansvarlig for transport af energi med henblik på levering heraf til slutkunder og til distributionsstationer, der sælger energi til slutkunder. Denne definition dækker ikke elektricitets- og naturgasdistributionssystemoperatører, der er omfattet af litra p)

p) »distributionssystemoperatør«: en fysisk eller juridisk person, der er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udvikling af elektricitets- og naturgasdistributionssystemet i et givet område og, hvor det er relevant, sammenkobling af systemet med andre systemer samt for på lang sigt at sikre systemets evne til at opfylde rimelige krav til distributionen af elektricitet eller naturgas

q) »energileverandør i detailleddet«: en fysisk eller juridisk person, der sælger energi til slutkunder

r) »små distributører, små distributionssystemoperatører og små energileverandører i detailleddet«: en fysisk eller juridisk person, der distribuerer eller sælger energi til slutkunder, og som distribuerer eller sælger mindre end, hvad der svarer til 100 GWh energi om året, eller som har under 10 ansatte eller en årlig omsætning og/eller en samlet årlig balance på ikke over 2 mio. EUR. Distribution og salg af transportbrændstof skal behandles særskilt i forhold til andre former for energi, når disse tærskler anvendes

s) »hvide attester«: attester udstedt af uafhængige attesteringsorganer, der bekræfter markedsaktørernes påstande om de energibesparelser, der opnås ved energieffektiviseringsforanstaltninger.

KAPITEL II

ENERGISPAREMÅL

Artikel 4

Generelt mål

1. Medlemsstaterne indfører og sigter på ved dette direktivs sjette anvendelsesår at opfylde et samlet nationalt vejledende energisparemål på 6 %, der nås ved hjælp af energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger. Medlemsstaterne træffer omkostningseffektive, gennemførlige og rimelige foranstaltninger, der skal bidrage til at nå dette mål.

Dette nationale vejledende energisparemål fastsættes og beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne og metoden i bilag I. For at kunne sammenligne energibesparelserne og konvertere dem til en sammenlignelig enhed, skal konversionsfaktorerne i bilag II benyttes, medmindre anvendelse af andre konversionsfaktorer kan begrundes. Bilag III indeholder eksempler på energieffektiviseringsforanstaltninger, der kan komme i betragtning. I bilag IV findes en generel ramme for måling og kontrol af energibesparelser.

2. Medlemsstaterne skal i den første rapport, de skal forelægge i henhold til artikel 14, fastsætte et mellemliggende nationalt vejledende energisparemål for det tredje år, hvor direktivet anvendes. Dette mellemliggende mål skal være realistisk og konsistent med det samlede nationale vejledende energisparemål, der er omhandlet i stk. 1.

3. Medlemsstaterne udpeger en eller flere nye eller eksisterende myndigheder eller organisationer til at varetage den overordnede kontrol med og ansvar for tilsynet med rammerne for det mål, der er fastsat i stk. 1. Disse organer kontrollerer derefter, hvilke energibesparelser der er opnået i kraft af energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger, herunder eksisterende nationale energieffektiviseringsforanstaltninger, og rapporterer om resultaterne.

4. Når Kommissionen har gennemgået og aflagt rapport om de første tre år af direktivets gennemførelse, undersøger den, om der bør forelægges et direktivforslag om yderligere udvikling af den markedsbaserede strategi for energieffektivisering ved hjælp af »hvide attester«.

Artikel 5

Energieffektivitet i slutanvendelserne i den offentlige sektor

1. Medlemsstaterne sikrer, at den offentlige sektor spiller en rolle som forbillede i forbindelse med dette direktiv.

De skal med henblik herpå sikre, at den offentlige sektor træffer en eller flere energieffektiviseringsforanstaltninger med fokus på omkostningseffektive foranstaltninger, der giver den største energibesparelse på den kortest mulige tid. Sådanne foranstaltninger skal træffes på det mest passende nationale, regionale og/eller lokale plan og kan bestå af lovgivningsinitiativer og/eller frivillige aftaler eller andre ordninger med tilsvarende virkning. Med forbehold af den nationale og Fællesskabets lovgivning om offentlige indkøb kan disse foranstaltninger udvælges fra den vejledende liste i bilag V. I de i artikel 14 omhandlede rapporter fører medlemsstaterne tilsyn med den offentlige sektors resultater i forhold til det nationale vejledende energisparemål.

2. Medlemsstaterne udpeger en eller flere nye eller eksisterende organisationer som ansvarlige for administration, forvaltning og gennemførelse af integrationen af de energieffektiviseringsforanstaltninger, der er nævnt i stk. 1. Disse organisationer kan være de samme myndigheder eller organisationer som dem, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3.

KAPITEL III

FREMME AF ENERGIEFFEKTIVITET I SLUTANVENDELSERNE OG AF ENERGITJENESTER

Artikel 6

Energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detailleddet

1. Medlemsstaterne sikrer, at energidistributører, distributionssystemoperatører og/eller energileverandører i detailleddet, der sælger energi:

a) på anmodning, men højst en gang om året, sender de indsamlede statistiske oplysninger om deres slutkunder til de myndigheder eller organisationer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, eller til et andet udpeget organ, forudsat at sidstnævnte organ videregiver de modtagne oplysninger til det førstnævnte. Oplysningerne skal være tilstrækkelige til, at man på behørig vis kan tilrettelægge og gennemføre energieffektiviseringsprogrammer og fremme og føre tilsyn med energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger. De kan omfatte historiske data og skal omfatte aktuelle data om forbruget i slutbrugerleddet, herunder, hvor det er muligt, belastningsprofiler, kundesegmenter og kundernes geografiske placering, uden at tilsidesætte integriteten og fortroligheden af oplysninger, der er af privat karakter eller forretningsmæssigt følsomme i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning.

b) afstår fra aktiviteter, der kunne vanskeliggøre efterspørgsel efter eller levering af energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger eller hindre udvikling af markeder for energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger. De berørte medlemsstater træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sådanne aktiviteter bringes til ophør, hvor de forekommer.

2. Medlemsstaterne skal:

a) vælge et eller flere af følgende krav, som energidistributører, distributionssystemoperatører og/eller energileverandører i detailleddet skal overholde direkte og/eller indirekte via andre leverandører af energitjenester eller energieffektiviseringsforanstaltninger:

   i) sikre udbuddet til deres slutkunder og fremme af energitjenester til konkurrencedygtige priser, eller

   ii) sikre deres slutbrugere adgang til og fremme af uafhængigt foretagne energisyn til konkurrencedygtige priser og/eller energieffektiviseringsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, og artikel 12, eller

   iii) bidrage til de fonde og finansieringsmekanismer, der er omhandlet i artikel 11. Niveauet for sådanne bidrag skal mindst svare til de anslåede omkostninger ved at tilbyde enhver af aktiviteterne i dette stykke, og beløbet skal aftales med de myndigheder eller organisationer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, og/eller

b) sikre, at der findes eller indgås frivillige aftaler og/eller andre markedsorienterede ordninger, som f.eks. hvide attester, der har samme virkning som et eller flere af kravene i litra a). Disse frivillige aftaler overvåges og følges op af de berørte medlemsstater med henblik på at sikre, at de reelt har samme virkning som et eller flere af kravene som omhandlet i litra a).

3. Medlemsstaterne sikrer, at der er tilstrækkelige incitamenter, fair konkurrence og ensartede vilkår, således at andre markedsaktører end energidistributører, distributionssystemoperatører og/eller energileverandører i detailleddet, såsom energitjenesteselskaber, energiudstyrsinstallatører, energirådgivere og energikonsulenter på uafhængig vis kan tilbyde og udføre energitjenester, energisyn og energieffektiviseringsforanstaltninger, som omhandlet i stk. 2, litra a), nr. ii).

4. Medlemsstaterne kan i medfør af stk. 2 og 3 kun tildele distributionssystemoperatører ansvar, hvis dette er i overensstemmelse med kravene om regnskabsmæssig adskillelse, som fastsat i artikel 19, stk. 3, i direktiv 2003/54/EF og i artikel 17, stk. 3, i direktiv 2003/55/EF.

5. Gennemførelsen af denne artikel sker med forbehold af de undtagelser og fravigelser, der er fastsat i direktiv 2003/54/EF og 2003/55/EF.

Artikel 7

Oplysningernes tilgængelighed

Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger om energieffektivitetsmekanismer og den finansielle og retlige ramme, der er vedtaget med henblik på at nå det nationale vejledende energisparemål, er gennemsigtige og almindeligt tilgængelige for de relevante markedsaktører.

Artikel 8

Kvalificerings-, godkendelses- og certificeringsordningers tilgængelighed

Med henblik på at opnå et højt niveau for teknisk kompetence, objektivitet og pålidelighed sikrer medlemsstaterne, når de skønner det nødvendigt, at der findes passende ordninger for kvalificering, godkendelse og/eller certificering af leverandører af energitjenester, energisyn og energieffektiviseringsforanstaltninger, som omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra a), nr. ii).

Artikel 9

Finansieringsinstrumenter for energibesparelser

1. Medlemsstaterne ophæver eller ændrer nationale love og bestemmelser, bortset fra rent fiskale love og bestemmelser, der unødigt eller i et urimeligt omfang hindrer eller begrænser anvendelsen af finansieringsinstrumenter for energibesparelser på markedet for energitjenester eller andre energieffektiviseringsforanstaltninger.

2. Medlemsstaterne stiller kontraktmodeller for disse finansieringsinstrumenter til rådighed for eksisterende og potentielle offentlige og private indkøbere af energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger. De kan udstedes af de myndigheder eller organisationer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3.

Artikel 10

Energieffektive takster og andre bestemmelser vedrørende netbunden energi

1. Medlemsstaterne sørger for at fjerne incitamenter i transmissions- og distributionstaksterne, der unødigt øger mængden af distribueret eller transmitteret energi. Med henblik herpå kan medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i direktiv 2003/54/EF og artikel 3, stk. 2, i direktiv 2003/55/EF pålægge selskaber i henholdsvis elektricitets- og gassektoren offentlige serviceforpligtelser vedrørende energieffektivitet.

2. Medlemsstaterne kan tillade dele af ordninger og takststrukturer, der har et socialt sigte, når blot de skadelige virkninger for transmissions- og distributionssystemet begrænses mest muligt og ikke er ude af proportioner med det sociale sigte.

Artikel 11

Fonde og finansieringsmekanismer

1. Medlemsstaterne kan oprette en eller flere fonde, der skal yde tilskud til gennemførelse af energieffektiviseringsprogrammer og andre energieffektiviseringsforanstaltninger og fremme udviklingen af et marked for energieffektiviseringsforanstaltninger. Disse foranstaltninger omfatter fremme af energisyn, finansieringsinstrumenter for energibesparelser og i relevante tilfælde bedre forbrugsmåling og informativ fakturering, jf. dog traktatens artikel 87 og 88. Fondene skal også være rettet mod slutbrugersektorer med højere transaktionsomkostninger og højere risici.

2. Hvis der oprettes fonde, kan de yde tilskud, lån, finansieringsgarantier og/eller andre typer af finansiering med henblik på resultatgaranti.

3. Fondene er åbne for alle leverandører af energieffektiviseringsforanstaltninger, som f.eks. energitjenesteselskaber, uafhængige energirådgivere, energidistributører, distributionssystemoperatører, energileverandører i detailleddet og installatører. Medlemsstaterne kan beslutte at åbne fondene for alle slutkunder. Udbud eller tilsvarende metoder, der sikrer fuld gennemsigtighed, gennemføres i fuld overensstemmelse med gældende regler om offentlige indkøb. Medlemsstaterne sikrer, at disse fonde supplerer og ikke konkurrerer med forretningsmæssigt finansierede energieffektiviseringsforanstaltninger.

Artikel 12

Energisyn

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes effektive energisynsordninger af høj kvalitet, der er udformet med henblik på at identificere potentielle energieffektiviseringsforanstaltninger og anvendes på en uafhængig måde, for alle slutkunder, herunder mindre husholdningskunder, forretningskunder samt små og mellemstore erhvervskunder.

2. Markedssegmenter, der har højere transaktionsomkostninger, og ikke-komplekse faciliteter, kan kontaktes med andre midler som f.eks. spørgeskemaer og edb-programmer, der lægges ud på internettet, eller som sendes til kunderne pr. post. Medlemsstaterne sikrer adgang til energisyn i markedssegmenter, hvor de ikke sælges kommercielt, under hensyn til artikel 11, stk. 1.

3. En attest i overensstemmelse med artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne ([1]) anses for at svare til et energisyn, der overholder kravene i denne artikels stk. 1 og 2 og for at svare til en energieffektiviseringsforanstaltning, som omhandlet i bilag V til dette direktiv. Desuden anses syn foretaget på grundlag af ordninger baseret på frivillige aftaler, der er indgået mellem de interesserede parters organisationer og et organ, som den berørte medlemsstat udpeger, overvåger og følger, ligeledes for at have overholdt kravene, som er anført i stk. 1 og 2.

Artikel 13

Måling og informativ fakturering af energiforbruget

1. Medlemsstaterne sørger for, at slutkunder i forbindelse med forbrug af elektricitet, naturgas, fjernvarme og/eller fjernkøling samt varmt brugsvand, så vidt det er teknisk muligt, økonomisk fornuftigt og står i et rimeligt forhold til den potentielle energibesparelse, udstyres med individuelle målere til en konkurrencedygtig pris, som nøjagtigt afspejler slutkundens faktiske energiforbrug og angiver det faktiske forbrugstidspunkt.

2. Medlemsstaterne sørger for, at faktureringen fra energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detailleddet, hvor det er relevant, baseres på det faktiske energiforbrug og præsenteres på en klar og forståelig måde. Fakturaen skal være ledsaget af relevante oplysninger, der giver slutkunderne en samlet oversigt over de aktuelle energiomkostninger. Når det er relevant i forhold til den pågældende kundes energiforbrug, foretages faktureringen hyppigt nok til, at kunderne kan regulere deres eget energiforbrug.

3. Medlemsstaterne sørger for, at energidistributørerne, distributionssystemoperatørerne eller energileverandørerne i detailleddet, hvor det er relevant, giver slutkunderne klar og letforståelig information om følgende forhold i eller sammen med regninger, kontrakter, transaktioner og/eller kvitteringer fra distributionsstationer:

a) faktiske aktuelle priser og faktisk energiforbrug

b) sammenligning af slutkundens aktuelle energiforbrug med forbruget i samme periode året før, helst i diagramform

c) hvor det er muligt og nyttigt, en sammenligning med en gennemsnitlig normalforbruger eller referenceforbruger af energi i samme brugerkategori

d) kontaktoplysninger om forbrugerorganisationer, energiagenturer eller tilsvarende organer, herunder websteder, hvorfra der kan hentes oplysninger om eksisterende energieffektiviseringsforanstaltninger, sammenlignende slutbrugerprofiler og/eller objektive tekniske specifikationer for energiforbrugende udstyr.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

Rapporter

1. Medlemsstater, der på tidspunktet for direktivets ikrafttrædelse af en eller anden grund allerede benytter beregningsmetoder til måling af energibesparelser svarende til de typer, der er beskrevet i bilag IV, kan indsende passende detaljerede oplysninger herom til Kommissionen. Dette skal ske snarest muligt, helst ikke senere end den … (*). Kommissionen vil på baggrund af disse oplysninger kunne tage behørigt hensyn til eksisterende praksis.

2. Senest den … (**) forelægger medlemsstaterne Kommissionen en foreløbig rapport om den overordnede forvaltning og gennemførelse af dette direktiv. Rapporten skal omfatte oplysninger om, hvilke foranstaltninger der er truffet eller planlagt. Senest den … (***) forelægges der Kommissionen en endelig rapport, hvori der gøres status over de fremskridt, der er gjort i de første seks år efter den … (****). Den foreløbige rapport baseres på foreliggende data suppleret med skøn og skal bl.a. omfatte et skøn over de hidtidige fremskridt set i relation til det mellemliggende nationale vejledende energisparemål, jf. artikel 4, stk. 2, og målet i artikel 5, stk. 1. I den endelige rapport gøres der definitiv status over opfyldelsen af de samlede nationale vejledende energisparemål, jf. artikel 4, stk. 1, og målet i artikel 5, stk. 1.

([1]) EFT L 1 af 4.1.2003, s. 65.

(*) Seks måneder efter datoen for direktivets ikrafttræden.
(**) Fem år efter datoen for direktivets ikrafttræden.
(***) To år efter datoen for direktivets ikrafttræden.
(****) Ti år efter datoen for direktivets ikrafttræden.

3. På grundlag af medlemsstaternes foreløbige og endelige rapporter vurderer Kommissionen, i hvilket omfang medlemsstaterne er på vej til at nå deres nationale vejledende energisparemål. Kommissionen offentliggør en rapport med sine konklusioner vedrørende de første foreløbige rapporter senest … (*). Senest et år efter modtagelsen af medlemsstaternes endelige rapporter offentliggør Kommissionen sine konklusioner i en endelig rapport. Disse rapporter ledsages i relevant omfang, og hvor det er nødvendigt, af forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om yderligere foranstaltninger, herunder om en mulig forlængelse af gyldighedsperioden for målene, der er fastsat i direktivet.

Artikel 15

Revision og tilpasning af rammerne

1. Værdierne og beretningsmetoderne i bilag II, III og IV tilpasses de tekniske fremskridt efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

2. Indtil … (**) kan Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 2, yderligere præcisere og supplere punkt 2-6 i bilag IV, under overholdelse af de generelle rammer i bilag IV, punkt 1.

3. Efter … (***) kan Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 2, beslutte at forhøje procentdelen af harmoniserede bottom-up-beregninger, der anvendes i den harmoniserede beregningsmodel, der er nævnt i bilag IV, punkt 1, uden at dette berører nationale ordninger, der allerede har en højere procentdel. Kommissionen tager hensyn til følgende faktorer og begrunder sin afgørelse i overensstemmelse hermed:

a) erfaring med den harmoniserede beregningsmodel i dens første anvendelsesår

b) forventet større potentiel præcision som følge af, at en del af top-down-beregningerne erstattes af bottom-up-beregninger

c) anslåede potentielle ekstraudgifter og/eller administrative byrder.

Hvis Kommissionen således beslutter at forhøje procentdelen af harmoniserede bottom-up-beregninger, skal den nye harmoniserede beregningsmodel først anvendes fra … (****).

Artikel 16

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 17

Ophævelse

Direktiv 93/76/EØF ophæves.

Artikel 18

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden … (*****). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 19

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 20

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den …

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
…	…
Formand	*Formand*

(*) Seks år efter datoen for direktivets ikrafttræden.
(**) 18 måneder efter datoen for direktivets ikrafttræden.
(***) Tre år efter datoen for direktivets ikrafttræden.
(****) Fire år efter datoen for direktivets ikrafttræden.
(*****) To år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.

BILAG I

METODE TIL BEREGNING AF DET NATIONALE VEJLEDENDE ENERGISPAREMÅL

Der anvendes følgende metode til at beregne det nationale vejledende energisparemål, jf. artikel 4:

1. Medlemsstaterne anvender det årlige endelige indenlandske energiforbrug for alle energiforbrugere, der er omfattet af direktivets anvendelsesområde gennem de seneste seks år forud for direktivets gennemførelse, for hvilke der foreligger officielle tal, til at beregne det gennemsnitlige årlige forbrug. Dette endelige energiforbrug omfatter den mængde energi, der er distribueret eller solgt til slutkunderne i seksårsperioden, uden justering for graddage, strukturændringer eller produktionsændringer.

   På grundlag af dette gennemsnitlige årlige forbrug beregnes det nationale vejledende energisparemål én gang og den deraf følgende absolutte energimængde, der skal spares, gældende i hele direktivets løbetid.

   Det nationale vejledende energisparemål skal:

   a) bestå af 6 % af det ovenfor nævnte gennemsnitlige årlige forbrug

   b) måles efter direktivets sjette anvendelsesår

   c) være resultatet af kumulative årlige energibesparelser opnået i direktivets seksårige anvendelsesperiode

   d) kunne nås ved hjælp af energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger.

   Denne metode til måling af energibesparelser sikrer, at de samlede energibesparelser i medfør af direktivet udgør en fast mængde og dermed er uafhængige af fremtidig vækst i BNP og enhver fremtidig stigning i energiforbruget.

2. Det nationale vejledende energisparemål udtrykkes i absolutte tal i GWh eller tilsvarende beregnet i overensstemmelse med bilag II.

3. Energibesparelser i et bestemt år efter dette direktivs ikrafttrædelse, der skyldes energieffektiviseringsforanstaltninger iværksat i et tidligere år, dog ikke før 1995, og som har en varig virkning, kan tages i betragtning ved beregningen af de årlige energibesparelser. I visse tilfælde, hvor omstændighederne berettiger det, kan der tages hensyn til foranstaltninger, der er iværksat tidligere end 1995, dog ikke før 1991. De deraf følgende energibesparelser skal i alle tilfælde være kontrollerbare, og de skal være målelige eller kunne anslås, jf. de generelle rammer i bilag IV.

BILAG II

ENERGIINDHOLDET I UDVALGTE BRÆNDSLER TIL SLUTANVENDELSER — KONVERTERINGSTABEL [1]

Energiprodukt	kJ (NCV)	kg olieækvivalent (NCV)	kWh (NCV)
1 kg koks	28 500	0,676	7,917
1 kg stenkul	17 200-30 700	0,411-0,733	4,778-8,528
1 kg brunkulsbriketter	20 000	0,478	5,556
1 kg brunkul med høj brændværdi	10 500-21 000	0,251-0,502	2,917-5,833
1 kg brunkul	5 600-10 500	0,134-0,251	1,556-2,917
1 kg olieskifer	8 000-9 000	0,191-0,215	2,222-2,500
1 kg tørv	7 800-13 800	0,186-0,330	2,167-3,833
1 kg tørvebriketter	16 000-16 800	0 382-0 401	4,444-4,667
1 kg restbrændselsolie (svær olie)	40 000	0,955	11,111
1 kg let brændselsolie	42 300	1,010	11,750
1 kg motorbrændstof (benzin)	44 000	1,051	12,222
1 kg paraffinolie	40 000	0,955	11,111
1 kg LPG	46 000	1,099	12,778
1 kg naturgas [2]	47 200	1,126	13,10
1 kg LNG	45 190	1,079	12,553
1 kg træ (25 % fugtighed) [3]	13 800	0,330	3,833
1 kg pellets/træbriketter	16 800	0,401	4,667
1 kg affald	7 400-10 700	0,177-0,256	2,056-2,972
1 MJ udvundet varme	*1 000*	*0,024*	*0,278*
1 kWh elektrisk energi	*3 600*	*0,086*	*1* [4]

(1) Medlemsstaterne kan anvende andre konverteringsfaktorer, hvis disse kan begrundes.
(2) 93 % metan.
(3) Medlemsstaterne kan anvende andre værdier, alt efter hvilken træsort der er mest anvendt i den pågældende medlemsstat.
(4) For besparelser i kWh elektrisk energi kan medlemsstaterne anvende en standardkoefficient på 2,5, der afspejler elproduktionens anslåede gennemsnitlige effektivitet på 40 % i EU i målperioden. Medlemsstaterne kan anvende en anden koefficient, hvis de kan begrunde den.

Kilde: Eurostat.

BILAG III

Vejledende liste over eksempler på energieffektiviseringsforanstaltninger, der kan komme i betragtning

I dette bilag gives der eksempler på, hvor der kan udvikles og gennemføres energieffektiviseringsprogrammer og andre energieffektiviseringsforanstaltninger inden for rammerne af artikel 4.

For at komme i betragtning skal disse energieffektiviseringsforanstaltninger føre til energibesparelser, der kan måles præcist og kontrolleres eller anslås i overensstemmelse med retningslinjerne i bilag IV, og deres virkninger på energibesparelserne må ikke allerede være medtaget i andre specifikke foranstaltninger. Følgende lister er ikke udtømmende, men tænkt som en vejledning.

Eksempler på energieffektiviseringsforanstaltninger, der kan komme i betragtning:

Bolig- og servicesektoren

a) opvarmning og køling (f.eks. varmepumper, nye effektive kedler, installering eller effektiv modernisering af fjernvarme- eller fjernkølingssystemer)

b) isolering og ventilation (f.eks. hulmurs- og tagisolering, to- eller trelagsisoleringsruder)

c) varmt vand (f.eks. installering af nye apparater, direkte og effektiv anvendelse til rumopvarmning, vaskemaskiner)

d) belysning (f.eks. nye effektive pærer og forkoblinger, digitale styresystemer, anvendelse af bevægelsesdetektorer for belysningssystemer i erhvervsbygninger)

e) madlavning og nedkøling (f.eks. nye, effektive apparater, varmegenvindingssystemer)

f) andet udstyr og andre anvendelser (f.eks. kraft-varme-anvendelser, nye effektive apparater, tidsstyring for optimeret energiudnyttelse, reduktion af standby-tab, installation af kondensatorer for at reducere den reaktive effekt, transformere med lave tab)

g) hjemmeproduktion af vedvarende energikilder, hvorved mængden af købt energi reduceres (f.eks. solvarmeanvendelser, varmt brugsvand, solenergiopvarmning og -køling)

Industrisektoren

h) produktfremstillingsprocesser (f.eks. mere effektiv udnyttelse af trykluft, kondensat, afbrydere og ventiler, brug af automatiske og integrerede systemer, effektive standbyfunktioner)

i) motorer og regulatorer (f.eks. øget anvendelse af elektronisk styring, enheder til elektrisk effektstyring, integreret anvendelsesprogrammering, frekvenskonversion, højeffektive elmotorer)

j) ventilatorer, enheder til elektrisk effektstyring og ventilation (f.eks. nye anordninger/systemer, udnyttelse af naturlig ventilation)

k) styring af efterspørgsels-respons (f.eks. belastningsstyring, systemer til spidslastudjævning)

l) højeffektiv kraftvarmeproduktion (f.eks. kraft-varme-anvendelser)

Transportsektoren

m) valg af transportform (f.eks. fremme af energieffektive køretøjer, energieffektiv anvendelse af køretøjer, herunder dæktryksjusteringsordninger, energieffektivt udstyr og ekstraudstyr til køretøjer, brændstofadditiver, der forbedrer energieffektiviteten, højtsmørende olier og lavresistente dæk)

n) skift af transportform (f.eks. bilfrie ordninger for transport mellem bolig og arbejdsplads, delebiler, skift af transportform fra mere energiforbrugende transportformer til mindre energiforbrugende transportformer målt pr. passager/km eller pr. ton/km)

Tværsektorielle foranstaltninger

o) standarder og normer, der primært sigter mod forbedret energieffektivitet i produkter og tjenesteydelser, herunder bygninger

p) energimærkningsordninger

q) forbrugsmåling, intelligente målesystemer som f.eks. individuelle, fjernstyrede måleinstrumenter og informativ fakturering

r) uddannelse og erhvervsuddannelse, der fører til anvendelse af energieffektiv teknologi og/eller teknikker

Horisontale foranstaltninger

s) regler, skatter osv., der har den virkning, at de reducerer energiforbruget i slutanvendelserne

t) målrettede oplysningskampagner, der fremmer energieffektivisering og energieffektiviseringsforanstaltninger.

BILAG IV

Generelle rammer for måling og kontrol af energibesparelser

1. **Måling og beregning af energibesparelser og deres standardisering**

1.1. *Måling af energibesparelser*

Generelt

Ved måling af de gennemførte energibesparelser, jf. artikel 4, med henblik på at få et overordnet indtryk af den samlede forbedring af energieffektiviteten og fastslå virkningen af individuelle målinger skal der anvendes en harmoniseret beregningsmodel, der anvender en kombination af top-down- og bottom-up-beregningsmetoder til måling af de årlige forbedringer i energieffektiviteten med henblik på de i artikel 14 omhandlede rapporter.

Ved udformningen af den harmoniserede beregningsmodel i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, skal udvalget så vidt muligt anvende data, der allerede meddeles rutinemæssigt af Eurostat og/eller de nationale statistiske kontorer.

Top-down-beregninger

En top-down-beregningsmetode indebærer, at omfanget af energibesparelser som udgangspunkt beregnes under anvendelse af de nationale eller flere samlede sektorbestemte niveauer af energibesparelser. Dernæst korrigeres de årlige data for udefra kommende faktorer såsom graddage, strukturforandringer, produktblanding osv., så der udledes en måling, der giver et retvisende billede af den samlede forbedring af energieffektiviteten som beskrevet i punkt 1.2. Denne metode giver ingen nøjagtige målinger for et bestemt niveau, og den viser heller ingen årsags- og virkningssammenhæng mellem målinger og de deraf følgende energibesparelser. Den er dog sædvanligvis enklere og mindre bekostelig, og den omtales ofte som »energieffektivitetsindikatorer«, fordi den giver en indikation af udviklingen.

Ved udformningen af den top-down-beregningsmetode, der anvendes i denne harmoniserede beregningsmodel, skal udvalget så vidt muligt basere sig på eksisterende metoder såsom Odex-modellen ([1]).

Bottom-up-beregninger

En del af det årlige endelige nationale energiforbrug for sektorer, der falder ind under direktivets anvendelsesområde, dækkes ved anvendelse af en harmoniseret bottom-up-model. Ved udformningen af denne harmoniserede bottom-up-model i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, sigter udvalget mod at anvende standardiserede metoder, der indebærer et minimum af administrative byrder og omkostninger, ved bl.a. at anvende de målemetoder, der er nævnt i punkt 2.1 og 2.2, og ved at fokusere på de sektorer, hvor den harmoniserede bottom-up-model kan anvendes mest omkostningseffektivt.

De medlemsstater, der ønsker det, kan i overensstemmelse med den i artikel 16, stk. 2, nævnte procedure med samtykke fra Kommissionen og på grundlag af en metodebeskrivelse, som den pågældende medlemsstat har forelagt, anvende yderligere bottom-up-målinger ud over den del, der er foreskrevet i den harmoniserede bottom-up-model.

En bottom-up-beregningsmetode betyder, at energibesparelser, der opnås ved gennemførelse af en specifik energieffektiviseringsforanstaltning, måles i kilowatt-timer (kWh), Joule (J) eller kilogram olieækvivalenter (kgoe) og lægges sammen med energibesparelsesresultater fra andre specifikke energieffektiviseringsforanstaltninger. De udpegede myndigheder eller organisationer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, sikrer, at man ikke medtæller energibesparelser, der skyldes en kombination af flere energieffektiviseringsforanstaltninger (herunder mekanismer), to gange. I forbindelse med bottom-up-beregningsmetoden kan de data og metoder, der er nævnt i punkt 2.1 og 2.2, anvendes.

Hvis bottom-up-beregninger ikke foreligger for visse sektorer, kan der med forbehold af samtykke fra Kommissionen i overensstemmelse med den i artikel 16, stk. 2, nævnte procedure anvendes top-down-indikatorer eller blandinger af top-down- og bottom-up-beregninger i rapporterne til Kommissionen. Kommissionen skal navnlig ved vurdering af anmodninger herom inden for rammerne af den i artikel 14, stk. 2, beskrevne foreløbige rapport udvise passende fleksibilitet. Nogle top-down-beregninger vil være nødvendige for at måle virkningen af foranstaltninger, der er gennemført efter 1995 (og i visse tilfælde 1991), som stadig har virkninger.

([1]) Odysseus-Mure-projektet. Save-programmet, Kommissionen 2005.

1.2. *Standardisering af målinger af energibesparelser*

Energibesparelser konstateres ved at måle og/eller anslå forbruget før og efter gennemførelsen af foranstaltningen, idet der foretages tilpasninger og standardiseringer med hensyn til eksterne forhold, der almindeligvis påvirker energiforbruget. De forhold, der almindeligvis påvirker energiforbruget, kan også ændre sig i tidens løb. Sådanne forhold kan f.eks. være virkningen af en eller flere plausible faktorer (ikke udtømmende):

a) vejrforhold, som f.eks. graddage

b) belægningsniveauer

c) åbningstider for andre bygninger end boliger

d) intensitet af det installerede udstyr (anlæggets kapacitet), produktblanding

e) anlæggets kapacitet, produktionsniveau, mængde eller værditilvækst, herunder ændringer i BNP-niveauet

f) tidsskema for anvendelse af anlæg og køretøjer

g) forbindelser med andre enheder.

2. **Data og metoder, der kan benyttes (målelighed)**

Der findes flere metoder til indsamling af data for at måle og/eller anslå energibesparelser. På det tidspunkt, hvor en energitjeneste eller en energieffektiviseringsforanstaltning evalueres, vil det ofte være umuligt at bygge udelukkende på målinger. Derfor sondres der mellem metoder til at måle energibesparelser og metoder til at anslå energibesparelser, idet sidstnævnte er de hyppigst anvendte.

2.1. *Data og metoder, der bygger på måling*

Regninger fra distributionsselskaber eller detailhandlere

Energiregninger, der bygger på forbrugsmåling, kan danne grundlag for måling i en repræsentativ periode før indførelsen af energieffektiviseringsforanstaltninger. Derefter kan disse sammenlignes med regninger på grundlag af forbrugsmåling i perioden efter indførelse og anvendelse af foranstaltningen, ligeledes for en repræsentativ periode. Resultaterne bør om muligt også sammenlignes med en kontrolgruppe (gruppe, der ikke deltager), eller subsidiært standardiseres som beskrevet i punkt 1.2.

Energisalgsdata

Forbruget af forskellige energityper (f.eks. elektricitet, gas, fyringsolie) kan måles ved at sammenligne salgsdata fra detailhandleren eller distributøren, der stammer fra tiden før indførelsen af energieffektiviseringsforanstaltningerne, med salgsdata fra tiden efter. Der kan benyttes en kontrolgruppe eller standardiserede data.

Salgsdata for udstyr og apparater

Den energimæssige ydeevne for udstyr og apparater kan beregnes på grundlag af oplysninger, der fås direkte fra fabrikanten. Data for salg af udstyr og apparater kan generelt fås fra detailhandlerne. Der kan også udføres særlige undersøgelser og målinger. De foreliggende data kan kontrolleres i forhold til salgstal for at fastslå energibesparelsernes omfang. Når denne metode anvendes, bør der korrigeres for ændringer i brugen af udstyr eller apparater.

Data for det endelige forbrug

En bygnings eller et anlægs energiforbrug kan overvåges præcist med henblik på at registrere energiefterspørgslen før og efter indførelsen af en energieffektiviseringsforanstaltning. Vigtige relevante faktorer (f.eks. produktionsproces, særligt udstyr, opvarmningsanlæg) kan måles nøjere.

2.2. *Data og metoder, der bygger på skøn*

Data, der anslås ved anvendelse af enkel teknik: ingen inspektion

Beregning af data, der anslås ved anvendelse af enkel teknik uden inspektion på stedet, er den mest anvendte metode til at indhente data til måling af skøn over energibesparelser. Data kan anslås ved brug af enkle tekniske principper uden brug af data fra stedet, men ved hjælp af antagelser, der bygger på udstyrsspecifikationer, ydeevneegenskaber, driftsprofiler for gennemførte foranstaltninger og statistik osv.

Data, der anslås ved anvendelse af avanceret teknik: inspektion

Energidata kan beregnes på grundlag af oplysninger, som en ekstern ekspert har fundet frem til under et syn eller en anden type inspektion af et eller flere udvalgte steder. På dette grundlag kan der udvikles mere avancerede algoritmer/simuleringsmodeller, der kan anvendes på flere genstandsområder (f.eks. bygninger, anlæg eller køretøjer). Denne målemetode kan ofte anvendes til supplering og justering af data, der anslås ved anvendelse af enkel teknik.

3. **Håndtering af usikkerhed**

Alle de metoder, der er anført i punkt 2, kan medføre en vis grad af usikkerhed. Usikkerheden kan stamme fra ([1]):

a) instrumentfejl: disse fejl opstår typisk på grund af fejl i de specifikationer, der oplyses fra fabrikantens side

b) modelfejl: der er typisk tale om fejl i den model, der benyttes til at vurdere parametre for de indsamlede data

c) prøvetagningsfejl: her er der typisk tale om fejl, der skyldes, at en observation kun er gennemført for en stikprøve af enheder og ikke for alle de pågældende enheder.

Usikkerhed kan desuden skyldes planlagte eller uplanlagte antagelser; de opstår som regel i forbindelse med skøn, prognoser og/eller anvendelse af tekniske data. Forekomsten af fejl hænger endvidere sammen med det valgte system for dataindsamling, jf. punkt 2.1 og 2.2. Det tilrådes at specificere usikkerheden nærmere.

Medlemsstaterne kan vælge at benytte en metode med kvantificeret usikkerhed, når de aflægger rapport om direktivmålene. Kvantificeret usikkerhed skal så udtrykkes på en statistisk meningsfuld måde med opgivelse af både nøjagtighed og pålidelighedsgrad. For eksempel: »Den kvantificerbare fejlmargen er ± 20 % med et konfidensniveau på 90 %.«

Benyttes metoden med kvantificeret usikkerhed, skal medlemsstaterne også tage hensyn til det forhold, at den acceptable grad af usikkerhed i beregningen af energibesparelserne er en funktion af spareomfanget og omkostningseffektiviteten ved faldende usikkerhed.

4. **Harmoniseret levetid for energieffektiviseringsforanstaltninger i bottom-up-beregninger**

Nogle energieffektiviseringsforanstaltninger varer i årtier, medens andre foranstaltninger ikke varer så længe. Nedenstående liste opregner en række eksempler på den gennemsnitlige levetid for energieffektiviseringsforanstaltninger:

Loftsisolering i private boliger	30 år
Hulmursisolering i private boliger	40 år
Ruder, mærket E til C (i m^2)	20 år
Kedler, mærket B til A	15 år
Varmekontrol — forbedring i forbindelse med udskiftning af kedel	15 år
Kompakt-lysstofrør — detailhandel	16 år

Kilde: Energy Efficiency Commitment 2005-2008, UK

For at sikre, at alle medlemsstater anfører samme levetid for de samme foranstaltninger, vil disse blive harmoniseret på europæisk plan. Kommissionen vil med bistand fra det ifølge artikel 16 nedsatte udvalg erstatte ovennævnte liste med en godkendt foreløbig liste med den gennemsnitlige levetid for forskellige energieffektiviseringsforanstaltninger senest den ... (*).

([1]) En model for etablering af et niveau for kvantificerbar usikkerhed, der bygger på disse tre fejl, er anført i tillæg B til den internationale protokol for ydeevnemåling og -verifikation (International Performance Measurement & Verification Protocol (IPMVP)).

(*) Seks måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.

5. **Hensyntagen til multiplikatoreffekten af energibesparelser og undgåelse af, at blandede top-down- og bottom-up-beregningsmetoder medregnes to gange**

Gennemførelse af en energieffektiviseringsforanstaltning, f.eks. isolering af varmtvandsbeholder og varmtvandsrør i en bygning, eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning, kan medføre fremtidige multiplikatoreffekter på markedet, således at forstå, at markedet automatisk vil gennemføre en foranstaltning uden yderligere indblanding fra myndigheder eller organisationer, jf. artikel 4, stk. 3, eller nogen privat udbyder af energitjenester. En foranstaltning med multiplikatorpotentiale vil i de fleste tilfælde være mere omkostningseffektiv end foranstaltninger, der skal gentages regelmæssigt. Medlemsstaterne vurderer sådanne foranstaltningers energibesparelsespotentiale, herunder deres multiplikatoreffekter, og kontrollerer den samlede virkning i en efterfølgende evaluering under anvendelse af indikatorer, hvor dette er relevant.

Der korrigeres for energibesparelser, der medregnes to gange. Der tilskyndes til anvendelse af matricer, hvormed foranstaltningernes virkninger kan ses under ét.

Der tages ikke hensyn til potentielle energibesparelser, der fremkommer efter målperioden, når medlemsstaterne aflægger rapport om det overordnede mål, jf. artikel 4. Der bør under alle omstændigheder tilskyndes til foranstaltninger, der fremmer langsigtede markedsvirkninger, og der bør tages hensyn til foranstaltninger, som allerede har resulteret i multiplikatoreffekter med hensyn til energibesparelse, når der aflægges rapport om målene i artikel 4, forudsat at disse kan måles og kontrolleres under anvendelse af retningslinjerne i dette bilag.

6. **Kontrol af energibesparelserne**

Hvis det anses for omkostningseffektivt og nødvendigt, skal de energibesparelser, der opnås ved specifikke energitjenester eller andre energieffektiviseringsforanstaltninger, kontrolleres af en tredjepart. Det kan gøres af uafhængige konsulenter, energitjenesteselskaber eller andre markedsaktører. De relevante myndigheder eller organisationer i medlemsstaterne, jf. artikel 4, stk. 3, kan udstede yderligere instrukser på dette område.

Kilder: A European Ex-post Evaluation Guidebook for DSM and EE Service Programmes; IEA, databasen INDEEP; IPMVP, bind 1 (versionen fra marts 2002).

BILAG V

VEJLEDENDE LISTE OVER EKSEMPLER PÅ ENERGIEFFEKTIVISERINGSFORANSTALTNINGER I DEN OFFENTLIGE SEKTOR

Med forbehold af den nationale og Fællesskabets lovgivning om offentlige indkøb sikrer medlemsstaterne, at den offentlige sektor opfylder krav fra følgende vejledende liste i forbindelse med den offentlige sektors rolle som forbillede, jf. artikel 5:

a) krav om, at der anvendes finansieringsinstrumenter til energibesparelser, herunder kontrakter om energiydelser, der fastsætter, at der skal leveres målbare og forud fastsatte energibesparelser (også i tilfælde, hvor offentlige forvaltninger har outsourcet ansvarsområder)

b) krav om indkøb af udstyr og køretøjer på grundlag af lister med specifikationer for energieffektive produkter inden for forskellige kategorier af udstyr og køretøjer, som skal udarbejdes af myndighederne eller organisationerne i den offentlige sektor, jf. artikel 4, stk. 3, idet der, når det er relevant, benyttes analyser af minimerede livscyklusomkostninger eller tilsvarende metoder til at sikre omkostningseffektiviteten

c) krav om indkøb af produkter med effektivt energiforbrug i alle tilstande, herunder standby, idet der, når det er relevant, benyttes analyser af minimerede livscyklusomkostninger eller tilsvarende metoder til at sikre omkostningseffektiviteten

d) krav om at erstatte eller opgradere eksisterende udstyr og køretøjer med det udstyr, der er anført i litra b) og c)

e) krav om at gøre brug af energisyn og gennemføre de deraf følgende omkostningseffektive anbefalinger.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Den 10. december 2003 forelagde Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester ([1]) på grundlag af EF-traktatens artikel 175, stk. 1.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 28. oktober 2004 ([2]). Regionsudvalget afgav udtalelse den 17. juni 2004 ([3]).

Europa-Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsudtalelse den 7. juni 2005 ([4]) og vedtog 97 ændringer.

Den 23. september 2005 vedtog Rådet sin fælles holdning i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 251.

II. FORMÅLET MED FORSLAGET

Forslaget har til formål at øge energieffektiviteten ved at indføre bindende sparemål for medlemsstaterne og træffe foranstaltninger, som vil skabe et marked for energitjenester. Forslaget fokuserer på efterspørgselssiden (dvs. slutbrugeren og detailleverandørerne), og det kan derfor ses som et supplement til tidligere fællesskabslovgivning på energiområdet, der vedrørte udbudssiden. Det skal bidrage til opfyldelse af EU's reduktionsmål for CO2-emissioner, yderligere styrke Fællesskabets ledende rolle på verdensmarkedet for energieffektive produkter og tjenesteydelser — og dermed bidrage til Lissabonprocessen — og det vil indvirke positivt på forsyningssikkerheden.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelle bemærkninger

Ligesom Kommissionen prioriterer Rådet energieffektivitet højt, og det kan derfor i det store og hele støtte det generelle formål med Kommissionens forslag. De fleste af de ændringer, Rådet har foretaget i sin fælles holdning, har til formål at tilpasse direktivudkastet til forskellige nationale forhold og nuværende praksis, mindske de omkostninger og den administrative byrde, der er forbundet med anvendelsen, og generelt lette gennemførelsen.

a) Af de 97 ændringer, Europa-Parlamentet har vedtaget, har Rådet accepteret følgende 37 ændringer:

— fuldt ud (nogle af dem omformuleret): 1, 11, 12, 13 (i betragtning 4), 21, 23 ([5]), 33 (artikel 4, stk. 3), 47, 48, 50 (artikel 6, stk. 3), 56, 57, 58, 76 (artikel 16), 82, 86, 90, 98 (bilag IV, punkt 1.2)

— delvis: 3, 7, 14 (artikel 2, stk. 2), 63, 69 (artikel 13, stk. 3, litra d) og betragtning 13b), 74, 79, 80, 87 (også i bilag III, litra q)) og 99

— i princippet: 16 (artikel 3, litra c)), 17 (artikel 3, litra d)), 22, 49 (artikel 6, stk. 1, litra a)), 64, 70, 88 (bilag III, litra r)), 83 og 92 (bilag III, litra m) og n)).

([1]) Dok. 16261/03 ENER 362 CODEC 1858 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) EUT C 120 af 20.5.2005, s. 115.
([3]) EUT C 318 af 22.12.2004, s. 19.
([4]) Dok. 9836/05 CODEC 472 ENER 93 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([5]) Vedrører kun den tyske sprogudgave.

Rådet forkastede følgende 60 ændringer: 2, 4, 5 og 10 (der hænger sammen), 6, 8, 9, 15, 18, 101, 20, 24-32, 34, 104, 107, 108, 38-41, 43-46, 51-55, 59-62, 65-68, 71, 72, 75, 77, 78, 81, 84, 85, 89, 91, 93-96, 109; ud af disse kunne ændring 4, 18, 20, 24, 25, 53, 55, 59, 61, 62, 67, 68, 77, 81, 89, 91, 101 og 104 ikke accepteres af Kommissionen.

Flere af de centrale ændringer, som Rådet ikke accepterede (især ændring 29 og 39) er langt mere vidtgående end bestemmelserne i Kommissionens oprindelige forslag. Rådet ændrede de samme bestemmelser i sin fælles holdning; begrundelsen for at forkaste disse centrale ændringer gives i punkt 2 nedenfor.

b) Med hensyn til Kommissionens forslag har Rådet foretaget en række ændringer, der fremgår af det følgende.

2. **Specifikke bemærkninger**

a) De vigtigste ændringer, som Rådet har foretaget, vedrører målene i artikel 4 og 5:

— Artikel 4: Den fælles holdning opererer med et *vejledende* sparemål på 6 % for direktivets sjette anvendelsesår (artikel 4, stk. 1, og betragtning 8a) i stedet for bindende mål; medlemsstaterne er forpligtet til at træffe foranstaltninger, der vil bidrage til at opfylde det vejledende sparemål (artikel 4, stk. 1) og skal selv fastsætte et mellemliggende vejledende sparemål for det tredje anvendelsesår (artikel 4, stk. 2).

— Artikel 5: Den fælles holdning opererer ikke længere med et særskilt, *højere* sparemål for den offentlige sektor (artikel 5, stk. 1); den offentlige sektor skal imidlertid foregå med et godt eksempel, træffe en eller flere energieffektiviseringsforanstaltninger (lovgivningsinitiativer og/eller frivillige aftaler [1]) eller andre ordninger med tilsvarende virkning), og medlemsstaterne skal føre tilsyn med sektorens resultater i forhold til det nationale vejledende sparemål.

Rådet valgte at gøre sparemålet vejledende (i stedet for bindende som foreslået af Kommissionen) og ikke at have et specifikt sparemål for den offentlige sektor af følgende grunde:

— Medlemsstaterne fandt, at det ville være urimeligt at blive indklaget for Domstolen alene for ikke at have opfyldt det foreskrevne sparemål, f.eks. hvis en medlemsstat efter seks år »kun« havde opnået en besparelse på 5 % i stedet for de foreskrevne 6 %. Den fremtidige opfyldelse af målene hænger direkte sammen med de enkelte borgeres og virksomheders adfærd med hensyn til energiforbrug — en adfærd, som medlemsstaterne *tilstræber at påvirke* gennem forskellige foranstaltninger, der foreslås i udkastet til direktiv. Det endelige nettoresultat af disse foranstaltninger kan imidlertid ikke helt forudses og er dermed ikke fuldstændig underlagt medlemsstaternes kontrol.

— Udgangspunktet for gennemførelsen af dette direktiv afviger betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat, idet nogle medlemsstater allerede tidligere har gjort en betragtelig indsats — med omkostninger til følge — og ofte i den offentlige sektor. Som følge heraf er der forskel på, hvilke muligheder de enkelte medlemsstater har for at opnå forbedringer.

— Medlemsstaterne skal kun træffe *omkostningseffektive* foranstaltninger (dette er i overensstemmelse med, hvad Kommissionen anfører i sin begrundelse, og Rådet har derfor indføjet en bestemmelse herom i artikel 4, stk. 1). I den forbindelse ønsker medlemsstaterne at træffe foranstaltningerne på det område, hvor omkostningseffektiviteten er størst — uanset om det er i den offentlige eller den private sektor.

[1] Betragtning 13 i Kommissionens forslag omhandler brug af frivillige aftaler.

Der er desuden nu indsat en *udvalgsprocedure* (artikel 16, i overensstemmelse med ændring 76 og 99); udvalgets vigtigste opgaver bliver at videreudvikle beregningsmetoden i bilagene (herunder vurdere, hvad der vil være en passende balance mellem »top-down-« og »bottom-up«-målinger) og tilpasse den til den teknologiske udvikling. Der er endvidere indsat bestemmelser, der vil gøre det muligt at anvende frivillige aftaler som instrumenter, der kan bidrage til at nå de vejledende mål.

b) Andre ændringer

— Rådet har indføjet flere nye betragtninger (8a, 8b, 9a, 11a, 11b, 11c, 13b) og foretaget tilføjelser i betragtning 8 og 12.

— Artikel 1, andet led: Ordlyden er ændret noget for at gøre det klart, at dette direktiv tilstræber at *tilvejebringe betingelser* for udvikling af et marked for energitjenester snarere end at *udvikle* et sådant marked.

— Artikel 2: Denne artikel er ændret, så også de dele af transportvirksomheder, der hovedsagelig er baseret på brug af flybrændstof og bunkerfuel til skibe, holdes uden for anvendelsesområdet (definitionen af »energi« i Kommissionens forslag indebar også en lignende begrænsning af anvendelsesområdet); det samme gælder visse dele af de væbnede styrker.

— Hvad angår definitionerne i artikel 3 har Rådet tilstræbt, at de bliver så koncise, sammenhængende og operationelle som muligt og samtidig stemmer overens med de eksisterende definitioner i den øvrige fællesskabslovgivning, hvor dette er relevant.

— I artikel 5 er der indført en vis fleksibilitet, idet der fokuseres på de mest omkostningseffektive foranstaltninger, ligesom det anføres, at en bestemt foranstaltning skal træffes på det mest passende forvaltningsplan. Desuden er listen over retningslinjer for offentlige indkøb i artikel 5, stk. 4 (som allerede i Kommissionens forslag ikke var af bindende art: »kan medlemsstaterne ...«) flyttet til bilag V; dette er gjort for ikke at udelukke *andre* mulige omkostningseffektive foranstaltninger, som den offentlige sektor kan træffe. Artikel 5, stk. 5, er udgået, da stykket er overflødigt på baggrund af Kommissionens initiativret.

— Artikel 6 har fået en ny struktur: Litra b) og c) er flyttet op i stk. 1, og litra a) har fået en ny affattelse som stk. 2. Dette stykke giver medlemsstaterne mulighed for at vælge mellem forskellige krav, der skal pålægges de selskaber, der er omfattet af denne artikel.

— Artikel 7: Denne artikel var yderst vidtgående, og gennemførelsen kunne medføre store omkostninger i den oprindelige udformning, eftersom medlemsstaterne havde ansvaret for at sikre, at alle energieffektiviseringsforanstaltninger blev tilbudt alle kunder. I den fælles holdning skal artiklen sikre, at oplysningerne om energieffektivitetsmekanismer og den finansielle og retlige ramme er så gennemsigtige som muligt og tilgængelige for markedsaktørerne.

— Artikel 8: I sin oprindelige form gav denne artikel medlemsstaterne ansvaret for at sikre, at der fandtes ordninger for kvalificering, godkendelse og/eller certificering af alle markedsaktører, der leverer energitjenester. Dette artikel er tilpasset, således at medlemsstaterne skal sikre, at der findes sådanne ordninger, *når det skønnes relevant* — hvilket betyder, at medlemsstaterne kan tage hensyn til andre relevante faktorer (f.eks. det pågældende markeds udviklingsgrad, antallet af markedsaktører og efterspørgslen), inden de udvikler disse (bekostelige) ordninger.

— I artikel 10 er der indføjet en bestemmelse, der under visse omstændigheder giver mulighed for ordninger og takststrukturer med et socialt sigte.

— I artikel 12 er det indføjet to stykker:

  — Stk. 2 sikrer, at andre, mindre omkostningskrævende energisynsforanstaltninger kan anvendes i visse tilfælde.

  — I stk. 3 præciseres det, at bygninger, for hvilke der er udstedt attest i henhold til »bygningsdirektivet«, har overholdt kravene med hensyn til energisyn; desuden åbnes der mulighed for syn foretaget på grundlag af ordninger baseret på frivillige aftaler.

— Artikel 13 er tilpasset, så den er blevet mere fleksibel og mindre omkostningskrævende, og så en urimelig administrativ byrde undgås.

— Rapporteringskravene i artikel 14 er blevet tilpasset og ændret; stk. 1 giver Kommissionen mulighed for at tage hensyn til eksisterende beregningsmetoder, og stk. 2 foreskriver nu, at medlemsstaterne skal forelægge en foreløbig og en endelig rapport.

— Der er indføjet en ny artikel 15, der præciserer Kommissionens opgaver og den dertil hørende tidsplan i forbindelse med udvalgsproceduren. Denne artikel (sammenholdt med de relevante bestemmelser i bilag I og II) foreskriver også, at Kommissionen skal udvikle en beregningsmetode med en vis procentdel af bottom-up-beregninger, som medlemsstaterne skal anvende fra datoen for direktivets ikrafttrædelse (artikel 15, stk. 2). Når Kommissionen har afsluttet denne opgave, skal den arbejde videre med henblik på at vurdere, om procentdelen af bottom-up-beregninger kan øges yderligere, idet de relevante faktorer afvejes mod hinanden (artikel 15, stk. 3); hvis Kommissionen herefter beslutter, at procentdelen af bottom-up-beregninger faktisk kan øges, skal medlemsstaterne tage denne nye beregningsmetode i brug to år efter iværksættelsesdatoen.

— I artikel 18 er der nu en overgangsperiode på to år i stedet for den urealistiske frist pr. 1. juni 2006, der var foreslået af Kommissionen. En sådan periode giver dels mulighed for at afslutte de normale lovgivningsprocedurer på nationalt plan, dels mulighed for:

  — at medlemsstaterne kan fremsende oplysninger om allerede benyttede beregningsmetoder til Kommissionen, så denne kan tage hensyn hertil (helst inden seks måneder, jf. artikel 14, stk. 1)

  — at Kommissionen kan udvikle beregningsmetoden (inden 18 måneder, jf. artikel 15, stk. 2)

  — at medlemsstaterne kan beregne det nationale vejledende energisparemål og forberede beregningsmetodens anvendelse i praksis.

— Bilag I omhandler nu den ændrede metode til beregning af det nationale energisparemål. I punkt 3 har Rådet ændret den af Kommissionen foreslåede skæringsdato for, hvilke foranstaltninger der som hovedregel kan tages i betragtning ved beregningen af de årlige besparelser, fra 1991 til 1995. Rådet har imidlertid fastholdt skæringsdatoen 1991 med henblik på brug i visse tilfælde; denne bestemmelse er nødvendig for de medlemsstater, der i perioden 1991-1994 har iværksat visse politiske instrumenter, som stadig er i kraft. Desuden sikrer denne skæringsdato, at medlemsstater, der allerede tidligere har gjort en betragtelig indsats for at øge energieffektiviteten, ikke behandles urimeligt i forhold til medlemsstater, der endnu ikke har foretaget en indsats af lignende omfang.

— Den fælles holdning præciserer i bilag II, at listen giver *eksempler* på foranstaltninger, der kan komme i betragtning, men at den ikke opstiller begrænsninger. Desuden er der ændret i flere af listens eksempler.

— I bilag IV har Rådet indføjet en mere udførlig beskrivelse af top-down- og bottom-up-beregningsmetoderne (punkt 1.1), en liste over harmoniseret levetid for energieffektiviseringsforanstaltninger i bottom-up-beregninger (punkt 4) og bestemmelser vedrørende multiplikatoreffekten og dobbelt medregning af energibesparelser (punkt 5).

IV. **KONKLUSION**

Begge institutioner har givet udtryk for, at de støtter det generelle formål med Kommissionens forslag; de er enige om, at EU bør begynde at udnytte de muligheder, som de potentielle energibesparelser giver, samt hurtigst muligt videreudvikle markedet for energieffektive tjenesteydelser og produkter. Set i dette perspektiv er Rådet af den opfattelse, at den fælles holdning opfylder disse væsentlige mål i Kommissionens forslag.